

Хай живе у віках ім'я і справа Володимира Ілліча Леніна—творця і керівника першої в світі Комуністичної партії і соціалістичної держави!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

22 КВІТНЯ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 108 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА ЛЕНІНА

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 44-й № 15 (1309). 21 КВІТНЯ 1978 р. Виходить щоп'ятниці.

Позачергова VII сесія Верховної Ради УРСР

19 квітня 1978 року, о 10 годині ранку, в сесійному залі Верховної Ради Української РСР відкрилась позачергова сьома сесія Верховної Ради Української РСР дев'ятого скликання.

З доповіддю «Про проект Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки і підсумки його всенародного об-

говорення» виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький.

Верховна Рада УРСР переходить до обговорення доповіді.

Сесія продовжує роботу.

ВЕСНА — ЦЕ СОНЦЯ І ВОД ПОВСТАННЯ,
КОЛИ УСЕ В ЦВІТУ БУЯ,
І В СЕРЦІ, ЯК ВЕСНИ ДИХАННЯ, —
БЕЗСМЕРТНЕ ЛЕНІНА ІМ'Я!

ВОЛОДИМИР СОСЮРА.

ВІТАЄМО ТЕБЕ, З'ІЗД МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ!

25 квітня в Москві починає свою роботу XVIII з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Серед її делегатів — вихованка комсомольської організації університету молодий вчений, викладач кафедри російської мови для іноземних студентів Любов ДРЕПІНА.

НА ЧЕСТЬ З'ІЗДУ

Завтра комсомольці 1-ї групи II курсу історичного факультету на честь відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ висадять понад 60 саджанців дерев і кушів біля меморіального комплексу в селі Нерубайське. На чолі з комсоргом групи Н. Крестовською працюватиме 32 комсомольці.

Комсомольці факультету вирішили взяти шефство над меморіалом в Нерубайському. Тепер щороку навесні краща група факультету виїздитиме в село і працюватиме на цій ділянці зеленого Поясу Слави.

Г. АНТИПЕНКО,
член комсомольського бюро істфаку.

◆ ЗУСТРІЧІ ЩО ТАКЕ НТР?

Науково-технічний прогрес — це створення зразків нових типів машин, обладнання, апаратів, приладів, засобів автоматизації, освоєння виробництва нових видів промислової продукції, створення АСУ... Про все це розповіли на зустрічі зі студентами— мешканцями гуртожитку № 1 — професори В. О. Преснов, М. І. Вікулін, доценти А. М. Трунов, Л. І. Жебрак, асистент Е. І. Іванов. Студентам цікаво було дізнатися про те, над якими проблемами нічні працюють вчені нашого університету.

На закінчення студенти отримали вичерпні відповіді на свої численні запитання. Було переглянуто кінострічку «Академік Ландау».

В. ЧУПРУН,
студент.

На Ленінський комуністичний— усі як один!

ВСЕ НА СУББОТНИК!
СЛЫШИШЬ, ТОВАРИЩ,
КАК ГОРДО ЗВУЧИТ
ДЕВИЗ!
МЫ, КОМСОМОЛЬЦЫ
СЕМИДЕСЯТЫХ,
СТРОИТЬ ИДЕМ
КОМУНИЗМ!

ЕЛЕНА КОВАЛЕВА,
студентка
II курса филфака.

На геолого-географічному факультеті заслуженим авторитетом користується студент IV курсу Анатолій Гоц, якого ви бачите на знімкові. Авторитет цей він заслужив сумлінним ставленням до навчання і до громадських доручень.

Фото Л. ПЛАТМІРА.

◆ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК.

Діти до кожного

Наче недавно комітет комсомолу і Рада ветеранів комсомолу університету розробляли рекомендації по організації і проведенню суспільно-політичної атестації учасників I етапу Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — в життя!», давали консультації комсоргам груп, контролювали хід проведення атестаційних комсомольських зборів. Всього в університеті було проведено 253 комсомольських атестаційних зборів. На цих зборах перед своїми товаришами, перед атестаційною комісією звітували про виконання своїх особистих комплексних планів постійних і тимчасових комсомольських доручень більше 5000 комсомольців. 506 з них атестовані з відзнакою, а майже 200 комсомольців не були атестовані на день проведення атестації.

Як же проходила громадсько-політична атестація в комсомольських організаціях факультетів, як виконувались рекомендації, які нові форми і методи комсомольської роботи народились під час проведення атестацій, які були труднощі, недоліки, на що нам слід звернути увагу в подальшій роботі? Ці і багато подібних питань стояли в центрі уваги спільного засідання Ради ветеранів комсомолу і комітету комсомолу університету, на яке були запрошені комсорги груп. Головна мета засідання — обмін досвідом проведення атестацій, вироблення рекомендацій для діяльності комсомольських організацій на II етап Ленінського заліку і проведення нової суспільно-політичної атестації.

Запорукою успішної роботи атестаційних зборів була чітко організована підготовка і проведення атестацій. Попередній детальний аналіз атестаційною комісією діяльності комсомольців дав змогу співставити самозвіт кожного комсомольця з дійсним станом справ, значить, і зробити конкретні, дійові зауваження, оцінити об-

ективно. Саме це забезпечило високий рівень проведення суспільно-політичної атестації на біологічному факультеті, що і відзначили у своїх виступах комсорг 5 групи III курсу цього факультету Цюк і ветеран комсомолу Домбровська.

На жаль, не на всіх факультетах атестаційні комісії працювали в такому складі, який рекомендував комітет комсомолу. Так, комсомольське бюро історичного факультету недостатньо залучало до роботи атестаційних комісій ветеранів комсомолу, а несподівана зміна дат проведення атестаційних зборів фактично позбавила їх можливості бути присутніми на цих зборах.

Представник I групи III курсу юридичного факультету, де багато студентів працюють громадськими помічниками слідчого, беруть участь у комсомольському оперативному загоні, у лекторських групах комітету комсомолу університету та обкому комсомолу, підкреслила про необхідність детального контролю і аналізу виконання ними комсомольських доручень за межами факультету. Це викликає в кожного комсомольця почуття відповідальності за доручену справу, за добре ім'я свого факультету і університету.

На такий підхід треба звернути увагу комсомольським організаціям філологічного факультету і факультету романогерманської філології, де багато студентів працює в системі «Супутник» та «Інтурист», але не завжди добре. А атестація роботи таких студентів фактично оцінюється по їх же власних оцінках.

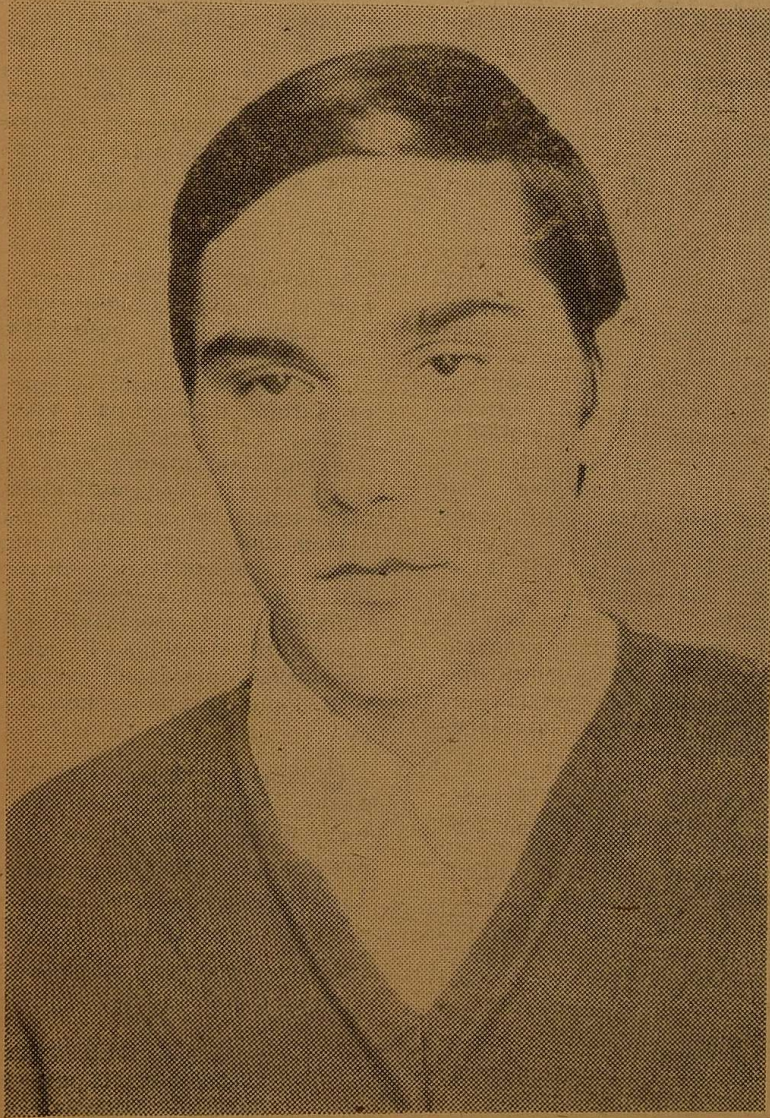
Із досвіду проведення атестацій на юридичному факультеті привертає увагу також факт затвердження на засіданнях комсомольських бюро курсів і факультету комсомольців, які отримали атестацію з відзнакою. Це підносить автори-

(Продовження на 2-й стор.)

Калейдоскоп
молодіжних
новин

Правофлангові

У вільній, радянській сім'ї

В університеті, як у всій республіці,
завершилося обговорення проекту
Конституції УРСР

◆ НА ДОПОМОГУ ТИМ, ХТО ВИВЧАЄ КОНСТИТУЦІЮ УРСР

Спадкоємність

(Закінчення. Початок у попередньому номері).

Проголосивши Українську Радянську Соціалістичну Республіку державою «трудящих і експлуатованих мас пролетаріату і найбіднішого селянства», Конституція УРСР визначила головне завдання Української Радянської держави, котре полягало в здійсненні переходу від буржуазного ладу до соціалізму шляхом проведення соціалістичних перетворень і систематичного придушення усіх контрреволюційних намірів з боку імуших класів.

«Рішуче пориваючи з минулим, — говориться в ст. 4 Конституції УРСР 1919 року, — намагаючись знищити разом з поділом суспільства на класи також національний гніт і національний розбрат, соціалістична республіка заявляє про свою тверду рішучість увійти до складу Єдиної Міжнародної Соціалістичної Радянської Республіки, як тільки створяться умови для її виникнення; разом з тим, Українська Соціалістична Радянська Республіка оголошує про свою повну солідарність з нині існуючими вже Радянськими республіками і про своє рішення вступити з ними в найтісніше політичне об'єднання для спільної боротьби за торжество світової комуністичної революції і найтісніше співробітництво в галузі комуністичного будівництва». В цій статті розкривається проголошена вже тоді ідея союзу Української РСР з іншими Радянськими республіками.

Ідея повного демократизму пронизує основні принципи виборчого права, визначені в другому розділі Конституції УРСР 1919 року.

Смисл і зміст «Декларації прав і обов'язків трудячого і експлуатованого народу України» виражено в прагненні Радянської влади на Україні надати трудящим масам всю повноту прав і можливостей у галузі суспільного і політичного життя, створюючи для цього всі необхідні передумови прав і свобод на матеріальне забезпечення їх здійснення. Цей розділ Конституції УРСР 1919 року, який закріплює демократичні права і свободи трудящих, послужив фундаментом дальшого розширення прав громадян УРСР.

Конституція УРСР 1919 року мала вирішальне значення для будівництва соціалізму в республіці. В Конституції було закладено основні соціалістичні перетворень у всьому народному господарстві. Конституція УРСР 1919 року стала основою для наступних державних перетворень і прообразом Конституції УРСР 1937 року, що закріпила в основному перемогу радянського соціалістичного ладу Української Радянської держави, яка нині разом з усіма іншими союзними республіками буде комунізм.

Характеризуючи основні положення Конституції України 1919 року, варто зробити висновок про те, що вона законодавчо закріпила створення суверенної соціалістичної держави і заклала нові основи радянського державного і суспільного ладу УРСР, народженого Великим Жовтнем.

В наступному зміні в Конституції УРСР 1919 року були внесені в 1925 році, а новий текст був затверджений XI Всеукраїнським з'їздом Рад 15 травня 1929 року. До-

повнення вносились і на XII Всеукраїнському з'їзді Рад в березні 1931 року. Нарешті, XIV з'їзд Рад України в січні 1937 року прийняв Конституцію Української РСР.

Нинішній закономірний етап конституційного будівництва — проект нової Конституції Української РСР, в основу змісту якої закладена Конституція СРСР 1977 року — Конституція держави розвинутого, зрілого соціалізму.

Л. СТРЕЛЬЦОВ,
завідуючий кафедрою
державного
і адміністративного
права, професор.

Наша відповідь

В обстановці величезного політичного піднесення, заплановано і по-діловому обговорюють студенти юридичного факультету історичний документ — проект нової Конституції УРСР. На всіх курсах відбулися збори, на яких студенти гаряче підтримали проект нової Конституції Української РСР.

Комсорг 5-ї групи Г. Траченко підкреслює, що проект Основного Закону республіки, побудований на основі і у відповідності з Конституцією СРСР 1977 р., яскраво показав гуманістичну природу соціалістичного ладу, закріпив результати принципу, що послідовно втілюється в житті, — все для блага людини, в ім'я людини.

На зборах студенти взяли зобов'язання — успішним навчанням відповісти на прийняття нового Основного Закону республіки.

К. ЄВДОКИМОВА.

БЕЗ ОBOB'ЯЗКІВ НЕМАЄ ПРАВ

1978 рік розпочався значною подією в житті юнаків і дівчат республіки. Нещодавно закінчив свою роботу XXIII з'їзд Комсомолу України. Молодь республіки ще раз яскраво продемонструвала свою вірність справі Комуністичної партії, справі великого Леніна. А нині молодь обговорює проект Конституції Української РСР. Ми горді, що нарівні з усіма трудящими беремо участь в створенні Основного Закону.

Які ж обов'язки молоді у світлі проекту нової Конституції УРСР? В проекті Основного Закону УРСР всебічно враховані і співставлені основні права і обов'язки громадян Радянського Союзу, оскільки «здійснення прав і свобод невіддільне від виконання громадянином своїх обов'язків» (стаття 57). В проекті відображені не лише правові основи життя людини у нашому суспільстві, але й його обов'язки перед соціалістичною державою і її громадянами. Ще на прапорі І Інтернаціоналу, створеного Марксом і Енгельсом, були слова: «Немає права без обов'язків, нема обов'язків без прав». На III з'їзді РКСМ В. І. Ленін підкреслював, що без «свідомої дисципліни робітників і селян наша справа безнадійна».

Обов'язки громадян УРСР викладені у главі 6 проекту Конституції УРСР. Але чи в ній лише зосереджені усі конституційні положення про громадянський обов'язок радянських людей? Звичайно, ні. Цей обов'язок коротко викладений в статті 57 як обов'язок громадян дотримуватися Конституції СРСР, Конституції УРСР та радянських законів, поважати правила соціалістичного співжиття, високо нести звання радянського громадянина, відображений практично у кожному положенні проекту нової Конституції УРСР.

В цих положеннях проекту є статті, які ставлять безпосередні соціальні завдання і перед молоддю. Так, стаття 7, яка розкриває можливість участі Ленінського комсомолу в управлінні державними і суспільними справами, вказує, власне, не лише право, а й громадянський обов'язок члена ВЛКСМ.

В статті 25 проекту йдеться про вдосконалення системи народної освіти, яке служить завданням загальноосвітньої і професійної підготовки громадян, комуністичному вихованню, духовному і фізичному розвитку молоді, готує її до праці і громадської діяльності.

Одним з перших обов'язків громадянина УРСР названо обов'язок трудитися, дотримуватися трудової дисципліни. Ухилення від суспільно-корисної праці несумісне з принципами соціалістичного суспільства.

Важливе виховне значення для юнаків і дівчат мають і статті проекту Конституції УРСР, які говорять про необхідність розвивати почуття пролетарського інтернаціоналізму, дружби й любові до народів СРСР. Стаття 62 зобов'язує громадян УРСР поважати національну гідність, зміцнювати дружбу націй і народностей Радянської багатонаціональної держави, а стаття 67 стверджує, що обов'язок кожного громадянина УРСР — сприяти розвитку дружби і співробітництва з народами інших країн, підтримувати і зміцнювати загальний мир.

У короткій замітці важко акцентувати увагу на всіх моментах, де йдеться про обов'язки молодих людей у зв'язку з проектом нової Конституції УРСР. Але і з сказаного видно, що проект Основного Закону республіки не лише гарантує широкі соціально-економічні права для кожного громадянина, але і ставить перед кожним з нас суттєві суспільні обов'язки. Сумлінне виконання цих обов'язків — першочергове завдання молодих людей: оскільки від нашої громадянської позиції багато в чому залежить вирішення важливих завдань будівництва комуністичного суспільства.

Я, як і вся наша молодь, усі громадяни нашої республіки, гаряче схвалюю проект нової Конституції УРСР — Основного Закону нашого життя.

П. ГРЕБЕНЮК,
студент II курсу історичного факультету.

◆ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

тет як оцінки, так і авторитет даного товариша і комсомольської організації в цілому.

Цікавий також досвід включення в атестаційні комісії молодших курсів комсомольських активістів із старших курсів, що дає змогу не тільки допомагати комсомольським бюро молодших курсів у підготовці і проведенні атестації, але і допомагає закріплювати кращі комсомольські традиції на факультеті. Комсомольську організацію механіко-математичного факультету якраз і характеризує принциповий підхід до атестації кожного комсомольця, детальне вивчення його роботи на протязі всього I етапу Ленінського заліку, аналіз якості виконання комсомольських доручень, рівня його свідомості. Все це можна навести в приклад іншим факультетам, зокрема — геолого-географічному факультету.

Аналіз роботи атестаційних зборів розкрив той факт, що на багатьох з них не приділялося достатньо уваги побутовій стороні життя студентів, їх поведінці в гуртожитках. В зв'язку з цим виникла необхідність включити в склад факультетських атестаційних комісій комісарів гуртожитків, де мешкають студенти даного факультету.

Дійти до кожного

Дієва сила суспільно-політичної атестації в значній мірі заключається в тому, що кожен комсомолець звітує в своєму колективі, перед товаришами, які знають його по спільному навчанню, громадсько-політичній і трудовій діяльності. І тут не може бути нікому винятку. В Статуті ВЛКСМ прямо сказано, що виборний комсомольський актив повинен звітувати як перед вищестоящими органами, так і перед своїми комсомольськими організаціями. Але, на жаль, деякі члени комсомольських бюро факультетів не звітували на атестаційних зборах своїх груп, це мало місце, наприклад, на факультеті романо-германської філології.

Велике значення для успішної роботи кожного комсомольця на протязі всього Ленінського заліку має об'єктивно складений особистий комплексний план.

Складання особистих комплексних планів по суті є початковою формою прогнозування росту соціального розвитку, самоудосконалення особистості, а сам план — це фактично документ, який дає конкретне уявлення про можливості людини, про політичне і моральне обличчя її в цілому. Але

саме в цьому відношенні на факультетах є суттєві недоліки. На це самокритично вказували комсорги, це з тривогою підкреслювали ветерани комсомолу.

Немає абсолютно схожих людей, але, на жаль, майже на кожному факультеті можна знайти ідентичні плани. Та ще гірше, коли плани деяких комсомольців носять неконкретний, ні до чого не зобов'язуючий характер так, як, наприклад, у студента IV курсу юридичного факультету Н. Рябчук — «постійно підвищувати рівень свідомості». А яка вартість такого запису в особистому комплексному плані студентки II курсу хімічного факультету Куницької: «зобов'язуюсь відвідувати комсомольські збори»? Деякі комсомольці недооцінюють свої можливості, а інколи навіть свідомо занижують свої зобов'язання, але вони забувають про те, що в кінцевому результаті збіднюють себе як особистість. На фоні напружених планів, які приймає комсомольська молодь трудових колективів країни — кричущим дисонансом звучить такий пункт із особистого комплексного плану студентки хімічного факультету Мамонтової: «зобо-

в'язуюсь задовільно навчатися». Викликає увагу ще й той факт, що деякі комсомольці не включають у свій план конкретні роботи по вивченню марксистсько-ленінської теорії, або включають роботи, які вивчаються в курсі суспільних дисциплін.

Але ж особистий комплексний план «Вчимося комунізму — будемо комунізм» передбачає органічне поєднання систематичного самостійного оволодіння ленінською теоретичною спадщиною, документами КПРС і свідомим визначенням своїх здібностей і можливостей у вирішенні завдань, які стоять перед студентами і свого посильного внеску в комуністичне будівництво. Тривожним є і той факт, що багато комсомольців не включили в свої плани пункт про складання норм ГПО. Це свідчить про те, що робота на факультетах по даному напрямку поставлена ще дуже погано.

Підбиваючи підсумки суспільно-політичної атестації учасників I етапу Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — в життя!» і досвіду її проведення, можна відзначити, що громадсько-політична атестація є формою дієвого контролю і самоконтролю за практичним виконанням кожним комсомольцем плану свого подальшого всебічного розвитку.

Атестація підвищує взаємну відповідальність колективу і особистості. Вона допомагає здійснювати постійний контроль не тільки з боку колективу по відношенню до кожної особистості, а і з боку кожного комсомольця за діяльність комсомольської організації і її ватажків.

«Дійти до кожного» — головний принцип комсомольської роботи. Він пронизував увесь хід атестації, він повинен знайти своє продовження і розвиток на протязі всього періоду Ленінського заліку. Завдання комсомольських бюро полягає в тому, щоб ще раз проаналізувати особисті комплексні плани кожного комсомольця, забезпечити і досягти своєчасного і якісного їх виконання. І в цьому завжди допоможуть партійна і комсомольська організації університету, Рада ветеранів комсомолу.

Найкращим подарунком XVIII з'їзду ВЛКСМ, 60-річчю комсомолу буде самовідданий труд з повною віддачею сил кожного комсомольця університету по гідному виконанню завдань, які поставив перед радянською молоддю XXV з'їзд КПРС.

С. ФЕДОРКО,
заступник секретаря
комітету комсомолу.

◆ ПЕРЕВІРЯЄМО ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПОЗАДУ—ТРЕТИНА РОКУ

Здається, зовсім недавно ми провели незабутній рік 1977-й і зустріли новий, 1978-й рік. Кожен колектив нашого університету, звітуючи про виконання соціалістичних зобов'язань за рік, що минув, брав нові, більш високі зобов'язання на рік новий. На їх основі були прийняті соціалістичні зобов'язання усього колективу нашого університету. А тому виконання зобов'язань університетом у цілому залежить від роботи усіх підрозділів, усіх ланок нашого вузу по виконанню своїх соціалістичних зобов'язань.

Завершується четвертий місяць року. Час пройшов швидко з початку року, а тому й результати роботи мають бути наявними.

Фізичний факультет. Його колектив став переможцем соціалістичного змагання, присвяченого 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції серед природничих факультетів. Дізнавшись про мету нашого візиту — як виконуються зобов'язання на одній з кафедр — декан доцент М. М. Чесноков порадив піти на кафедру теплофізики.

І ось ми на кафедрі. На видному місці — стенд з соціалістичними зобов'язаннями кафедри і ПНДЛ-3 на 1978 рік. Вони, ці зобов'язання, — конкретні, ділові, і тому нам було легко узнати про те, як вони виконуються.

Згідно з зобов'язаннями на кафедрі продовжується активне вивчення матеріалів XXV з'їзду КПРС і матеріалів позачергової VII сесії Верховної Ради СРСР, доповіді Л. І. Брежнєва «Великий Жовтень і прогрес людства». Вже проведено 6 занять методологічного семінару «Філософські проблеми природознавства».

По лінії товариства «Знання» вчені кафедри зобов'язалися прочитати не менше 30 лекцій і провести два дні науки. На сьогодні прочитано 20 лекцій, дні науки пройшли в Комінтернівському районі і в Одеському об'єднаному авіагоні.

В галузі учбової роботи кафедра зобов'язалася, зокрема, написати учбовий посібник з курсу «Фізика аеродисперсних систем», розширити спеціальний практикум з фізики аерозолів на 2 роботи, з фізики горіння — на 3 роботи, залучити до виконання держбюджетної і господарської роботи не менше 35 студентів, розширити об'єм роботи СЦБ «Теплофізика» на суму 20 тис. крб.

Усі перелічені пункти зобов'язання на сьогодні уже виконані. Ведуться роботи по дальшому вдосконаленню технічних засобів навчання.

Готується до введення в дію проектор для малюнків.

Великі зобов'язання взяла кафедра у галузі наукової роботи. Слід сказати, що виконання їх іде з випередженням. Так, уже підготували до друку 19-й і 20-й випуски республіканського збірника «Фізика аеродисперсних систем». З 25 наукових статей в періодичі вже надруковано 8, інші готуються до друку. Кафедра має усі підстави впевнено говорити, що зобов'язання виконати господарські роботи на високому науковому рівні на загальну суму 300 тис. крб. будуть перевищені тисяч на 30. Успішно складають кандидатські іспити усі три співзвучаки.

Як бачимо, соціалістичні зобов'язання виконуються успішно. Та на кафедрі не заспокоюються. Адже є ще чимало роботи. Доведеться попрацювати над виконанням таких пунктів, як участь студентів у оглядах наукових робіт, подача заявок на винаходи, читання лекцій серед населення тощо.

Робота попереду велика. Вона під силу дружному колективу кафедри теплофізики і проблемної науково-дослідної лабораторії № 3.

С. КУЖКО,
студент філфаку,
наш кор.

◆ ПРОБЛЕМИ,
ПОШУКИ,
ПРОПОЗИЦІЇ

Робота курсова

і робота дипломна

Після довгого і копітного труда, коли вже зримо стали проявлятися контури дипломної роботи, студентка-заочниця мені сказала:

— От, якби я все це знала раніше, коли писала курсові роботи, було б легше сьогодні, та й дипломна вийшла б кращою.

Я не міг з нею не погодитися. Дійсно, чи усе ми робимо для того, щоб у процесі роботи над курсовими навчати студентів методиці історичного дослідження, аналізу джерел, складанню історіографічного огляду, правилам оформлення наукового апарату, зрештою, умінно чітко, ясно і точно формулювати висновки і робити узагальнення? На жаль, не завжди. Особливо це стосується студентів-заочників, з котрими зустрічаємося рідко, переважно на сесіях, коли щодня по чотири пари, іспити, заклади...

Заважає і застаріле планування. На IV курсі заочного відділення історичного факультету студенти захищають курсові під час літньої сесії. Фактично пишуть їх у II семестрі і присилають поштою, як і контрольні роботи. Усі зауваження доводиться робити у письмовому вигляді — в рецензії. Та навіть найкраща рецензія не замінить особистого контакту з викладачем. А питання це можна було б легко вирішити, якби студент був зобов'язаний подати роботу до січня місяця. Зустріч з керівником в період зимової сесії була б передумовою, студент отримав би усний аналіз своєї роботи і твердо знав, що і як він має поліпшити в ній до захисту.

Останні роки на стаціонарі все частіше стала застосовуватися практика, коли дипломні роботи виростають з курсових. Студенти 2—3 року працюють над однією проблемою. Курсові роботи, доповіді на засіданнях наукових гуртків, реферати стають фрагментами, розділами майбутньої дипломної роботи.

Така концентрація зусиль і часу дозволяє більш глибоко вивчити тему, переглянути масу літератури, широко використати різноманітні джерела, не обмежуватися збірниками документів, а покластися в підшивках старих газет, попрацювати в архівах. Якщо раніше при написанні курсових робіт кожен курс був закріплений за певною кафедрою і студент був змушений шороку міняти кафедру, наукового керівника і тему, то нові програми передбачають можливість спеціалізації студента на одній кафедрі при написанні курсових робіт на протязі усіх років навчання на факультеті, а, отже, і працювати над однією проблемою. Така практика поступово стала застосовуватися і на вечірньому відділенні. Її можна було б з успіхом використати і для студентів-заочників.

Однак на всіх трьох видах навчання основною умовою залишається творчий підхід до справи з боку студента, вимогливість керівника і кафедри, відчутність результатів.

Таким чином, курсова робота на історичному факультеті (а, мабуть, це стосується усіх гуманітарних факультетів) є головним елементом НДРС, який дозволяє формувати практичні уміння і навички дослідницької роботи, є ефективною формою підготовки студентів до виконання завершальної роботи за весь час навчання в університеті — написання і захисту дипломної роботи.

Підвищення ролі курсової роботи під час навчання дозволить поквапити і поліпшити всю систему НДРС на гуманітарних факультетах, домогтися різкого покращення якості студентських наукових робіт.

О. ГОНТАР,
кандидат
історичних наук,
старший викладач
кафедри історії СРСР.

◆ НАЗУСТРІЧ ФЕСТИВАЛЮ

У ТРУДІ І В СПОРТІ

Наближається відкриття XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який буде проходити в столиці Куби прекрасному місті Гавана.

До фестивалю готується вся прогресивна молодь планети.

Наша організація Соціалістичної Спілки Молоді Чехословаччини теж не відстає — організує різноманітні заходи, присвячені міжнародному фестивалю.

Неділя, 16 квітня, виявилася напружденою сонячною і теплою — справжньою квітневою. Вранці усі ми, члени ССМ, дружно вийшли з лопатами на територію перед нашим гуртожитком № 6 і під звуки бадьорих мелодій з ентузіазмом попрацювали. На ділянці, яку ми обробили,

посадять квіти і декоративні дерева.

Того ж дня після роботи ми провели змагання з легкої атлетики. Суперниками стали члени нашої організації і кубинські студенти. В результаті цікавих поєдинків наша команда перемогла, але треба віддати належне кубинським спортсменам. В деяких видах програми вони нас перемогли (у бігові на 400 і 800 м, у стрибках в довжину).

Кращими спортсменами виявилися Софія Василюва (ЧССР, III курс хімфаку), Ярила Шимкова (ЧССР, V курс мехмату), Барбара Фахардо (Куба, II курс фізфаку), Іржі Салач і Еміл Гутнян (ЧССР, II курс мехмату) і Ян Хелбіх (ЧССР, V курс мехмату).

Раніше у нас відбувся матч з волейболу з кубинцями. Вони перемогли. Шахові змагання по-дружньому закінчилися нічиєю. Плануємо незабаром провести зустріч з баскетболу.

Ці зустрічі зміцнюють дружбу між нашими земляцтвами. Надалі ми будемо проводити такі заходи не лише з кубинськими друзями, а й з іншими іноземними студентами, які вчать в ОДУ та інших вузах міста. Це буде нашим внеском у підготовку до XI фестивалю молоді і студентів.

Найактивніші учасники цих заходів отримують значок XI фестивалю.

Мирослава ГРИНКОВА,
студентка
V курсу механіко-математичного факультету.

◆ З МАТЕРІАЛІВ ЗБІРНИКА «УНІВЕРСИТЕТУ СЛАВНІ СИНІ».

Коли я згадую Гаврила Осенка, чомусь з пам'яті завжди вириваються вірші, що були популярними в роки першої п'ятирічки:

Ми можемо нашої
колективної силою
все радує
согнуть
і разогнуть...

Може, тому, що вперше почув я їх від молодого слюсаря механічного цеху Одеського судноремонтного заводу, комсорга Гаврила Осенка, здавалось, що цей хлопчина в чорній сатиновій косоворотці і справді, граючи і жартуючи, може розпрямити велетенську райдугу. Здавалось, наче вся енергія п'ятирічки проходить через його серце.

Осенка любили на заводі за вміння працювати без втоми, за пристрасні промови. І слова ці — не данина традиційним формам згадки про хорошу людину. Саме так рекомендували його в 1934 році заводські комсомольці на навчання в Одеський державний університет.

Згодом він став студентом історичного факультету. І

друзі зразу ж довірили йому — вчорашньому робітнику, — спочатку факультетську, а згодом і загальноуніверситетську комсомольську організацію.

І досі ветерани університету згадують його дзвінкий голос, полум'яне слово.

В 1938 році Осенко приходить в обласну комсомольську газету «Молодая гвардия».

Згодом, ставши редактором, Осенко, не рахуючись з часом, не кидаючи роботи в газеті, працює над монографією, присвяченою боротьбі залежних країн і колоній за свою незалежність.

Всі його зауваження були школою для молодих журналістів: вчили мислення, дисципліні, економності у вживанні слів, боротьбі з мілкотем'ям, багатству мови — всьому, без чого газета не приверне уваги читача.

Та не тільки роботою цікавився він, Осенко був відмінним шахістом, пристрасним і

знаючим футбольним болільником, любив музику.

Війна застала нас у відділі пропаганди обласної газети «Чорноморська комуна», і першою із заяв журналістів з проханням послати їх на фронт була його заява.

Як кореспондент армійської газети «За Родину!» він прибув до нашої зенітної батареї. Та і тут він не міг лишатись стороннім споглядачем. Уперто йшли на батарею фашистські танки. В гарячій бою поранено було піднощика снарядів. Осенко став на його місце і до кінця бою залишився біля зеніток. І нічого він не записував, у нього навіть не було блокнота, він просто розмовляв з людьми після бою, йшов з ними в атаку, із одного казанка. А через кілька днів на сторінках газети ми читали його розповідь «Кожен бився за трьох». І від кожного рядка віяло порохом мінного бою.

Ми залишали Одесу. То були важкі, болісні для кожного з захисників міста над морем дні. Стоячи біля барикади, спорудженої поруч з університетом, Осенко з болісним жалем дивився на війська, що направлялися в порт.

А потім бої за Севастополь. Завідаючи партійним відділом газети Приморської армії «За Родину!», Гаврило Осенко пише нариси, статті, виносячи їх з самого пекла бою. Від тих часів зберігся у мене його лист:

«...Севастополь називають зараз містом хоробрих. Мене це стосується звичайно, найменше. Та якби ти подивився на цих людей! Найкращі сторінки нашої історії повторюються знов. Ми пишемо листи під гуркіт артилерійської напонади. І це приємно. Нехай снажені ворог, хай голосніше говорять гармати про те, що смерть його неминуча...».

А ось рядки з листа до дружини від 9 червня 1942 року:

«...закінчиться війна — сяду за книгу. Якщо вона вдасться, в ній буде багато цікавого і повчального, героїчного».

Ні «Записок військового кореспондента», ні замисленої книги про оборону Одеси з-під пера Осенка не вийшло. З липня 1942 року на Херсонському мисі він загинув смертю хоробрих.

Нині, перегортаючи сторінки поживших від часу рядків за підписом «Г. Осенко», думаю: «Це приклад глибокого патріотизму, мужності, ясною і оптимістичною поглядом на життя, ось приклад служіння Батьківщині». І досі бережуть конспекти газет «Молодая гвардия» і «Чорноморська комуна», «За Родину!» хвилюючі нариси, присвячені історії нашої країни, пропагандистські статті, фейлетони, рецензії, інформації.

Та й життя Гаврила Осенка — сюжет для чудової повісті про мужність, наполегливість у праці, прекрасний приклад для молоді людини, що роздумує, «життя бити з кого».

Я. ШТЕРНШТЕЙН,
учасник оборони Одеси,
Севастополя, Керчі,
доцент.

На сцені— героїка буднів

◆ ОДЕСЬКОМУ ТЕАТРОВІ ім. А. ІВАНОВА

— 50 РОКІВ.

В час громадянської війни VIII з'їзд Комуністичної партії проголосив: «Треба відкрити і зробити доступними для трудящих усі скарби мистецтва, що створені на основі експлуатації їх праці і що перебували досі у виключному розпорядженні експлуататорів».

На початку і в середині двадцятих років в Одесі з'являється державний театр опери і балету (Держдрама (нині театр ім. Жовтчевої революції)). Третім державним театром в Одесі став театр російської драми, якому було надано ім'я відомого героя громадянської війни, державного і політичного діяча Андрія Іванова (в Одесі він був головою «Бунтарського» і головою міськради). Вперше театр відкрив свою завісу перед масовим глядачем 13 жовтня 1927 року в приміщенні сучасного театру музичної комедії Біля колісницького театру стояли режисер О. Л. Грипич (одні із відомих на той час режисерів Москви), художник М. М. Данілов, композитор М. Т. Рахліс. На той пам'ятний сезон — перший сезон в театрі зібралось ряд цікавих акторських індивідуальностей. Серед них — Астангов, Волров, Кречетов, Петров, Ільїн, Дагарін, Адамайтіс. Наші одесити Беркут, Думніна, Чиніджанц, Клопотов, Аркадєв, Т. Фесенко, Цветухін. Борін лише починали свій творчий шлях в цьому театрі.

З першого дня свого існування театр бере курс на вистави п'єс радянських драматургів. Вже вистави «Бронепоезд 14-69» (п'єса відбулась в один день з МХАТівською), «Розлом» Лавренюва, «Закат» Бабєла, «Воздушний пирог» Ромашова, «Растратчики» Катаєва і інші засвідчили значний творчий зросток молодого колективу. Тема Великої Жовтня, образи захисників Жовтня знайшли глибоко переконливе втілення на сцені театру.

В тридцять років трупя повноцінність рядом талановитих виконавців. Одні з них в наступному складуть основне ядро театру, у інших з часом проступить шлях до інших театрів: О. Харламов, М. Юрєва, Д. Зеркалова, М. Ляров, М. Кошаров, В. Халатов П. Михайлов, Н. Соколов, М. Волков, І. Баратова, М. Веселов, Л. Майсус, Н. Динтан, В. Воронь, Є. Дубенський, Л. Бугова, Є. Агєєв, М. Климов, Є. Снежинська, К. Мілич, М. Дашевський.

На сцену театру владно виходить новий герой, той хто піднімає на ристування великих будов соціалізму, хто, долаючи віковічну владу землі, переорював селянські межі, хто в лабораторіях, в учбових закладах сгав нових відкриттях, науці, хто оберігав мирний труд радянських людей. Образ комуніста стає тим правдолюбним, по якому має вивертити свої думки і устремління глядач («Темп», «Поэма о тополе», «Мой друг» М. Погодіна, «Время, вперед!» В. Катаєва, «Бойцы» В. Ромашова, «Вторые пути», «Падь серебряная» О. Афіногена, «Комсомолец Крам» І. Холмогорова «Анна Луциніна» К. Тренюва...).

В час фашистської небезпеки по-новому зазвучали зі сцени театру вистави «Любовь Яровая» К. Тренюва, «Интервенция» Л. Славина, «Оптимистическая трагедия» і «Первая конная» В. Вишневецького, «Бесполовая старость» І. Рахманінова. Тоді ж театр робить спробу створити спектакль, в якому б був зримим образ вождя революції В. І. Леніна. Першим заспівом цього була вистава «На берегу Невы» К. Тренюва. Та справжнім театральним святом нашого міста стала вистава «Человек с ружьем» М. Погодіна. Роботу над образом В. І. Леніна А. Д. Тренєв доручає молодому акторові П. В. Михайлову. Напружена робота виконавця і режисера, віра останнього в талановитого актора, в його неминучу творчу перемогу призвела до позитивних наслідків. Масовий глядач, театральна критика сприйняли сценічний образ Леніна театру ім. А. Іванова.

Якщо в перші роки свого існування театр майже зовсім не звертався до класики, то поступово вона займає помітне місце в його репертуарі.

Великою школою для колективу театру стали вистави оркестрових п'єс «Мещане», «Дети солнца», «Враги», «Поседние», з яких глядач пізнавав велику правду соціальної

діалектики, правду життя, складного, суперечливого, однак з його історичним оптимізмом.

В час Великої Вітчизняної війни театр не зберігся як самостійна творча одиниця. Частина виконавців була мобілізована в ряди Радянської Армії, більшість евакуйованись на схід країни, працювали в різних театрах. Ряд акторів ми бачимо серед тих, хто безпосередньо обслуговував солдатського глядача на фронті.

На протязі всього першого повсякденного десятиріччя художнє керівництво театром здійснює М. І. Соломарський, а адміністративне — Я. П. Старов. Творчий колектив вирішує розпочати свою роботу з вистав про безсмертний подвиг радянських людей у час двобою з фашизмом. Театр ставить «Русские люди», «Так и будет» К. Симонова, «Нашествие» Л. Лєонова, «Песню о черноморцах» В. Лавренюва. В подальшому тему подвигу радянського народу театр розвиває у виставах «За тех, кто в море» В. Лавренюва, «Последний сигнал» І. Гайдаєнка, «Зоя Космодемьянская» М. Алігер і в тих, які зображують боротьбу радянських людей за мир («Свежий ветер» В. Собна, «На грани ночи и дня» А. Якобсона).

Одеський глядач у перші повсякденні роки познайомився з цілим рядом вистав російської та зарубіжної класики: Джермонтов і Гоголь, Островський і Толстой, Лопе де Вега і Кардальє, В. Шю і В. Нуньєс.

З середини 50-х років відбуваються чималі зміни в творчому складі театру. Значною мірою розширюється коло режисерів-постановників: В. Тихонович, І. Гріншпун, О. Чернявський, В. Вяльцый, М. Вєленко, Смельяков, Горбенко, І. Беркут. Пробують свої сили в режисурі, і не без успіху, актори В. Зайдєнберг, В. Наумцев, Л. Бугова...

Чільне місце у роботі театру посіли вистави про труді і дні радянських людей, про їхні трудові будні і свята, про те, яким многогранним постає внутрішній світ нашого сучасника, сповненого рішучості переборювати ті труднощі, що стоять на вєлєюдних шляхах до досягнєнь його устремлєнь, у виконанні нареселєнь грандієзних планів комуністичного будівництва. («Битва в пути» Г. Николаєвої, «Город красных» І. Рядченка, «Мать своих детей» О. Афіногена, «Коллеги» В. Аксьонова, «В поисках радости» В. Розова, «Иркутская история» О. Арбузова). Країці традиції вистав історико-революційної драматургії театр продовжив у спектаклях «Любовь Яровая» К. Тренюва, «За власть советов» В. Катаєва і особливо у спектаклях «Кремлевские курьезы» і «Третья патетическая», які з особливою переконливістю знайшли своє нове прочитання і сценічне втілення. Однією з особливостей репертуарної політики нашого театру є посиленна увага до драматургії братніх рєспублік. На сцені театру з'явились п'єси українських, молдавських, грузинських, білоруських, азербайджанських драматургів, що засвідчує значне розширення творчих горизонтів театру, практичне здійснення лєнінської ідеї дружби народів Радянського Союзу творчим колективом. Високий моральний світ нашого сучасника і нищєть його супутника, що погруз у багвинний єгоїзму і мїщанства, черствості, ми спостєргаємо у виставах «Остановись, огляньтєсь!» Ж. Жуховицького, «Необыкновенный подарок» Є. Гєбєлєвича, «Долги наши» Е. Володарського, «Святая святых» І. Друце. Лїнія громадянськості, яка проймає ці та інші спектаклі, найповнішого свого вияву досягає у виставі «Совесть» Д. Павлової. Тут новою гранню проявилось сценічне обдарування В. Зайдєнберга, Л. Чинїджанца Л. Марєнікова, Шєлєгоїна. Спектакль, присвячений XXV з'їздові КПРС, йтимє і йтимє на нашї сценї.

Театр відзначає своє п'ятдесятиріччя новою виставою — «Тихий Дон», першою виставою цього класичного твору Михайла Шолохова на сцені Української рєспубліки. У всіх своїх устремлєннях театр є театром сучасності, вірним помічником нашї партії у вихованні трудящих в дусї високих комуністичних ідеалєв.

П. МАРКУШЕВСЬКИЙ,
доцент кафедри української літератури.

◆ ФУТБОЛ

ПОРАЗКА НА СТАРТІ

Бронзовий призер минулої року першості вузів України з футболу збірна нашого університету знову почала свої виступи у змаганнях такого ж рангу. 9 квітня на університетському стадіоні наша збірна приймала футболістів з Донецького політехнічного інституту. Це був відбірковий матч. Переможений вибуває з подальшої боротьби за першість серед вузів нашої рєспубліки. Але слід сказати, що і в випадку поразки наша збірна продовжить боротьбу за призиви місця. Цього вона досягла своїми вдалим виступами на змаганнях минулого року.

Донецькі футболісти вийшли на поєдинок з бажанням будь-що виграти. Це показала їхня безкомпромісна гра. Проте справжню гру ми побачили лише в другому таймі. А в першому основні події розгортались в середині поля. Обом воротарям майже не було роботи. Наші суперники з Донецька хоч і намагались прорвати захист збірної ОДУ, проте жодної небезпечної ситуації так і не змогли створити в першій половині гри.

Другий тайм розпочався атаками наших футболістів.

На 48 хвилині—небезпечний момент у воротарському майданчику гостей, і І. Жєкю лєдь не проштовхнув м'яч в сітку воріт, але чудово зіграв воротар донецький, відбивши м'яч на кутовий. Як тільки запальні швидкі атаки збірної ОДУ стихли, гості зразу ж перейшли в наступ. І на 49 хвилині їхня стрімка атака завершилась голом. Спочатку був сольний прохід пїззахисника гостей по правому краю поля і його точна передача під удар центральному пїззахиснику, який, не роздумуючи, пробив по воротах. Наш голкіпер І. Узунов відбив м'яч, проте нападаючий гостей стояв поруч і добив м'яч в сітку воріт. Так було відкрито рахунок в цьому поєдинку.

Але відкривши рахунок, донецькі не перейшли до оборони, а продовжували атакувати, або вибирали момент для контратаки. Так, на 60 хвилині в результаті швидкої контратаки лївий нападаючий гостей вийшов один на один з Узучовим і лише поспїшність форварда не дала змоги подвоїти рахунок.

◆ РАДИТЬ ЛІКАР

ЗАГАСІТЬ ЦИГАРКУ!

Куріння — це шкідлива, згубна для здоров'я звичка. Нікотин, який утворюється при згоранні тютюну, по своїй отруйності дорівнює сильній кислоті. В тютюновому диму є й інші отрути. Вчені виявили у нікотині більше 100 різноманітних смол, у тому числі і церогені. Тому зародки ракової хвороби частіше зустрічаються у тих, хто палить.

Шкідлива дія тютюну проявляється не відразу, людина не відчуває її так яскраво, як, наприклад, результат дії алкоголю. В готовій продукції нікотину від 0,8% до 5%. Доведено, що одна—дві краплі нікотину вбивають собаку, невеликі пташки гинуть на протязі 2—3 хвилини, якщо до їх дзьоба піднести палочку, змочену цією рєчивиною.

Велика доза нікотину — близько 90 міліграмів — є в тих 20 сигаретах чи цигарках, які випаює за день «середній» курєць. Якби цю

Програючи 0:1, наша збірна не впала духом, а тільки посилила атаки воріт політехніків. Нашим суперникам часто доводилось вибивати м'яч в аут або на кутовий. І під час подачі одного з кутових захисник з команди ДПІ зіграв рукою. Пенальті чітко реалїзував капітан нашої збірної А. Вербицький 1:1. Після того, як рахунок зрівнявся, гра прийняла різкий характер як з боку гостей, так і з боку наших футболістів. За 5 хвилини гри в другому таймі були показані дві жовті картки.

Основний час так і закінчився з рахунком 1:1. Було призначено два додаткових тайми

хисники і воротар університетської збірної запрацювали на повну силу.

Наші суперники знаходили несподівані ходи в атаці і порівняно легко доходили і навіть входили в штрафний майданчик господарів поля. Але тут їх холоднокровно зустрічали захисники П. Коліогло, С. Пісоцький, М. Максимічев. Невдоволені безрезультатністю своїх атак, гості почали грати надто різко. На різкість наші футболісти відповідали різкістю, за що і поплатились. Водному випадку була показана жовта картка О. Лисенку, а в іншому—за грубість у штрафному майданчику суддя приз-

Пенальті б'є гравець збірної ОДУ О. ЯНЧЕНКО.

Фото М. Задорожного.

по 15 хвилини. Обидві команди проводять заміни гравців. В нашій збірній на поле виходять С. Пісоцький, О. Лисенко. Початок додаткових двох таймів не обіцяв нашим футболістам нічого неприємного.

На 3 хвилині першої 15-хвилинки красиво в падині головою пробиває по воротах В. Пилипчук; проте добре зіграв воротар донецький.

Через хвилину той же В. Пилипчук сильно пробив по воротах, і м'яч, вдарившись в захисника, змінив політ і, здавалось, ось-ось перетне лінію воріт. Та лише відчайдушний стрибок воротаря гостей врятував від неминучого гола.

Після цього моменту футболісти з ДПІ провели декілька небезпечних контратак, але вони закінчились безрезультатно.

Після зміни воріт першими в наступ пішли наші гості. За-

начив пенальті у ворота І. Узунова.

Забивши одинадцятиметровий, гості повели в рахунок — 2:1. За 2 хвилини до закінчення додаткових 2 таймів після подачі кутового А. Вербицьким І. Жєкю зрівнює рахунок 2:2.

Отже, все вирішать одинадцятиметрові штрафні удари. А їх пробивати потрібно уміти... З 5 пенальті господарі і гості забили лише по 2.

Далі пробивали пенальті до першого промаху. Промакнулись наші...

З загальним рахунком 6:5 перемогли донецькі футболісти. Поразку збірної ОДУ можна в деякій мірі виправдати травмами декількох провідних гравців, проте не будемо шукати виправдань...

Л. ГОЛУБЕНЕЦЬ,
наш спортивний оглядач.

гені. Нікотин викликає атеросклероз судин серця, а в результаті розвиваються такі захворювання, як грудна жаба, інфаркт міокарду, дистрофія серцевих м'язів. Нікотин викликає роз'ятрення слизової оболонки дихальних шляхів, що призводить до розвитку хронічного бронхіту, до погіршення протікання інших хронічних захворювань органів дихання. Нікотин, який діє на слизову оболонку і нервові клітини шлунку та кишечника, підвищує їх тонус, що призводить до розвитку хронічного гастриту, язви шлунку. Особливо шкідливий нікотин для організму жінок.

Тютюновий дим шкідливий не тільки для самого курця, але і для оточуючих. Ті, хто поряд із курцями, теж змушені дихати отруєним нікотинним повітрям.

То ж загасить, друзі, цигарку!

І. ГЛУЩЕНКО,
лікар.

В. о. редактора В. БЕХТЕР.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. (На украинском языке).

ПІШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадры».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ: телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).